

PFU

NORDLYS arbeider etter Vær Varsomplakatens regler for god presse-skikk. Pressens Faglige Utvalg (PFU) behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. Adresse: Prinsensgt. 1, postboks 46, sentrum, 0101 Oslo. Telefon 22 40 50 40, telefaks 22 41 19 80.

«Der tiltrængtes et blad som vil være en ærlig talsmann for smaafolks sak»

Alfred Eriksen grunnlegger av Nordlys i 1902

DETTE SKJER

■ Utenriksminister **Jonas Gahr Støre** er i Murmansk, hvor han møter Russlands utenriksminister Sergej Lavrov og deltar på ministert møtet i Barentsrådet

■ Kommunestyremøte i Sørreisa.

■ Konferansen Ungdommens Finnmark samler over 50 ungdommer fra hele fylket som ønsker å påvirke fylkets utvikling. Finnmark fylkeskommune arrangerer konferansen.

■ Nordland Musikkfestuke skal fra 15.-17. oktober flytte tre av sommerens konserter til Cado-gan Hall i London. Kronprins Haakon er festivalens høye beskytter og vil være til stede under åpningskonserten i dag.

NETTOPP NÅ

Er du fornøyd med statsbudsjettet?

APROPOS

Sykt om likelønn

Den norske likelønnsdebatten har tatt en særdeles spesiell retning. I spissen for avsporingen står Norsk Sykepleierforbund, som er landets sterkeste kvinnedominerte fagforbund med 90.000 medlemmer. Både i forbindelse med de rødgrønnes forhandlinger om en ny politisk plattform og ved framleggelsen av statsbudsjettet har Sykepleierforbundet, godt støttet av sin egen hovedorganisasjon Unio, fremmet synspunkter som innebærer at de vil sette arbeidstakerens frie forhandlingsrett til side.

De ønsker at staten ensidig skal peke ut hvem som skal omfattes av en likelønnsrett og at statsbudsjettet skal instruere arbeidsgiverne, i første rekke helseforetakene, om hva slags vilkår de skal tilby sykepleierne for å innfri lovendringen som likestiller skift- og turnusarbeid.

Ingen regjering bruker statsbudsjettet til å vise kortene som statens forhandlere skal bruke i lønnsoppgjørene med de ansatte. Det er lett å forstå finansminister Kristin Halvorsen når hun oppgitt konkluderer med at Sykepleierforbundet har misforstått. Og hvorfor har ikke forbundet større tro på egen forhandlingsstyrke, men roper på statlige forordninger, når de åpenbart har gode argumenter i likelønnsdebatten?

Av Hallgeir Westrum, ANB

KRISE: Evnen til å bygge opp egenkapital er fraværende hos fotballbedriftene. De bruker penger som fulle sjøfolk både i gode og i dårlige år.

Kollektiv økonomisk galskap

PÅ DEN 3. SIDE

Bernt Bertheussen
Førstelektor
Handelshøgskolen,
UiT

Det er gode tider i fotballbransjen hvis vi bare ser på inntektene. Aldri har de vært større.

Når andre bransjer opplever markedsvekst, tøyles kostnadene og bedriftene skaper overskudd. Noe av dette deles ut til eierne, men mesteparten av fortjenesten brukes til å styrke bedriftenes egenkapital.

Alle som har levd ei stund vet at tidene endrer seg. Det siste året har dette skjedd brått og uventet. Da er det godt å ha penger på bok.

Evnen til å bygge opp egenkapital med voksende inntekter er fraværende hos fotballbedriftene. Regnskapene viser at de bruker penger som fulle sjøfolk både i gode og i dårlige år. Dette uavhengig av om de er aksjeselskaper eller ikke. Det spiller heller ingen rolle om de har investert i nye arenaer.

Hva er årsaken?

Hva kan så årsaken være til at fotballklubbene ser ut til å lide av en slags kollektiv økonomisk galskap?

Jeg tror mye av forklaringen ligger i at det sportslige får for sterke økonomiske føringer. Fansens forventninger kombinert med svært ambisiøse trenere, trer en tvangstrøye ned over klubbens økonomi.

Ledelsen fristes til å investere i for dyre spillere som betales altfor høye lønninger. Fansen og trenerne fokuserer på inntektsida til klubben, poengene, og ikke kostnadene.

Jeg tror enhver klubb ville tjene på å ta med en kostnadsbevisst økonomi i lederteamet sitt. En som føler det som om hver eneste krone betalt ut av klubbkassa egentlig går ut av hans private pung. Det bør ikke tegnes en eneste ny spillerkontrakt uten at økonomien har gjort en grundig analyse av likviditet, resultat og egenkapital i regnearket sitt.

Risikofull investering

Kan TIL investere seg ut av problemene?

I en kronikk i Nordlys 10. oktober sier TIL-trener Per-Mathias Høgmo at løsningen kan være å bygge en ny overbygd arena i Tromsø. Et slikt tilbud kan gi flere

FARLIG: En investering i ei ny storstue for Tromsø Idrettslag vil være tuftet på høy risiko. Det blir en tung investering for å lokke lite fotballinteresserte folk, mener førstelektor Bernt Bertheussen.

Foto: Yngve Olsen Sæbbe.

tilskuere og dermed større inntekter til klubben.

Men en bedrift bør ikke investere stort når den er i økonomisk knestående. Vi bør investere ut fra styrke, når vi har godt med egenkapital, og når vi ser store muligheter.

Vi bør ikke svare på en desperat økonomisk situasjon med en større investering, til det kan konsekvensene bli for negative. I næringslivet ellers selges eiendeler når bedrifter opplever økonomisk trøbbel, det kjøpes ikke nye.

Storstue til lite interesserte

Det ville være lettere å applaudere en storsatsning hvis alle setene var fylt før kamp, og det var lange køer foran billettluken. Da ville vi se at her er det behov for større tilskuerkapasitet, men slik er ikke situasjonen i dag.

Tvert imot. De siste 3 åra har TIL gjort det bra sportslig, og vi har fått en god test på hva klubben er god for publikumsmessig.

Når TIL yter over evne sportslig, sola skinner og det er varmt i været, trekkes ca. 6 000 til kamp. Ytter klubben under evne, er vi nede på grunnfjellet, 3 000.

De som ikke stiller på kamp når klubben gjør det bra, er lite fotballinteressert. Her skal vi altså gjøre tunge investeringer for å lokke lite fotballinteresserte mennesker på kamp de gangene vi sliter med nordavind og sludd, det vil si noen få kamper vår og høst.

Isommersola er det få av oss som vil sitte inn. Da trives vi best ute når vi ser fotball. En investering i ei ny storstue vil være tuftet på høy risiko, og når risikoen er stor, bør eierne stille opp med mye egenkapital. Det kan ikke TIL i dag.

Veien ut?

Er det så ingen vei ut av uføret?

Hvis det bare er pengene som teller, vil ikke TIL kunne hevde seg varig i norsk toppfotball. Klubben er lokalisert i et tynt befolket område uten rike onkler.

Vi kan derfor ikke konkurrere med de store sørnorske klubbene om pengemakt. Kapitalmangel har alltid påført TIL en konkurranseulemppe. Vi klarer ikke å skaffe til veie like mye penger som Rosenborg, Brann, Viking og Vålerenga. Og da er det heller ikke mulig for oss å konkurrere mot dem om de beste allerede etablerte spillerne.

Jeg tror TIL må utvikle andre konkurransefortrinn enn kapital. Det handler om å utvikle en kultur for talentutvikling, en kultur for sunn økonomistyring og det hand-

ler om å utdanne og bevisstgjøre sitt publikum. Vi supportere kan ikke ta for gitt at TIL skal være blant topp 6 til enhver tid.

For høye lønninger

Jeg tror ikke TIL kan fortsette med å betale spillerlønninger på 1,5 millioner kroner. Den sportslige merverdien står ikke i stil med ekstrakostnadene disse spillerne belaster regnskapet med.

Fra et økonomisk synspunkt er da saken grei. Selg disse eiendelene. I stedet bør klubben knytte flere kontrakter med unge nordnorske talenter. Vi kan få et ungt og energisk fotballag med et betydelig potensial. Og ingen av ungdommene bør tjene mer enn en universitetslektor!

Barnelærdom

Men hvis klubben gjør det bra økonomisk, da er det rom for å dele ut bonuser, kanskje rundhåndet. Poenget er: klubben bør ikke bruke ei krone før den er tjent, økonomisk barnelærdom.

Et slikt fotballag kan vise Norge at det går an å hevde seg mot alle odds. At penger er ikke alt. Kanskje kan TIL utvikle et – fortrinn i det å økonomisere – å få mye ut av lite. Slik vi nordlendinger har måttet i alle generasjoner. Inntil nå.